

časa. Seveda, plemenitost in učenje ljudskega jezika, to bi bilo za te ljudi nemara ponižanje, ka-li? Ti ljudje pač pozabljajo, da jih je ubogo ljudstvo moralo stoletja in stoletja živiti in rediti s krvavimi žulji. Njih dolžnost bi bila, da bi se skazovali rednikom svojih pradedov hvaležni ter jim šli povsod na roko, a kakor njih pradedje tudi njih potomci ne cenijo ljudstva in ga ne ljubijo. To kaže posebno dejstvo, kako malo volje imajo, priučiti se jeziku ljudstva, med katerim si služijo svoj kruh! En izgled!

Okrajno glavarstvo v Mariboru je pred kratkim razposlalo občinam neki ukaz, kateri pa je pisan v tako barbarični slovenščini, da ga ni mogoče razumeti. Prosimo, naj se cenjeni čitatelji sami prepričajo! Dopis se glasi doslovno tako-le:

Štetja—dokaznica o teh v času od dne 15. svečana do vstavega 15. sušca 1904 na omenjeno občino, po zdravnikah ozirajo oglednikah mrtvih na pošto oddane zdravstvene naznanila ozirajo naznanila oglednikov mrtvih.

C. k. okrajno glavarstvo Maribor dne 9. svečana 1904 št. 3986 Vsem občinskim predstojništvam. Vsa pisma okoljavnih zdravnikov z občinam so poštnine ne proste. Da bi se prosta poštnina za doposlave pisem okoljavnih in občinskih zdravnikov z občinam izprosila, se namerava poštnino v navprek vzeti. Da bi se to omogočilo, je potrebno obsežek teh pisem vedeti. Naročuje se torej priloženo tiskovino natančno v vseh rubrikah izpolniti in najdalje do 1. aprila 1904 semkaj doposlati. (Sledi podpis.)

Ali je to slovenščina? Ne, to ni slovenščina, to je le »dokaznica« velike nezmožnosti dotičnega uradnika, ki je ta oklic hotel posloveniti, za uradovanje med slovenskim ljudstvom. Občine morajo vse ukaze točno izvršiti, a kako jih naj, če se občuje z njimi s takim barbarškim »mišmašem«? Gospodje plemenitasti po naših glavarstvih si naj vzamejo čas za učenje slovenskega jezika, če pa nimajo za to dovolj možganov, pa naj puste naše ljudstvo v miru in naj jo poberejo iz naših krajev! Tak jezik pa je naravnost žaljenje slovenskega naroda!

Vedno in vedno nam ravno nemški uradniki po svojih besnih listih razlagajo, da naše ljudstvo ne razume »nove slovenščine«. Da, res je, njihove »nove slovenščine« ne razume in ne more razumeti pameten človek, ker to ni noben jezik, ampak le najslabša jezikovna krparija in spakedrija. Zopet prihajamo k sklepu, da za Nemce ni mesta v naših uradih. Proč torej z njimi!

seta v bližnje mesto na prodaj. Vse se jima smeji, ko zahtevata za vrečo oglja vrečo zlata. Zdaj se-le spoznata, da ju je mlajši brat pri tem močno »nabarbal«. To se je zdelo starejšima bratoma preveč. Prišedši domov zgrabit mlajšega, sklačita ga v veliko vrečo ter ga odneseta, da ga vržeta v vodo. Ko prideta z njim mimo neke gostilne, postavita ga na tla in gresta malo v gostilno pit. V tem času prižene neki živinski kupec po cesti mimo gostilne mnogo živine. Mlajši brat začne v vreči sam s seboj veselo govoriti: »Juhe, kako se že veselim, ko pridejo angelci in me v nebesa neso, juhe!« Ko to sliši kupec, začne ga prositi, naj pusti njemu stopiti v vrečo in iti v nebesa. Za plačilo mu kupec obljubi vso živino. Mlajši brat mu to seveda rad dovoli ter veli kupcu, naj vrečo hitro razveže. Nato stopi mlajši brat iz vreče in zaveže kupca vanjo. Starejša prideta iz cerkve, zabašeta vrečo in jo neseta na neki most. Kupec, meneč, da ga nesejo angelji, je prav tiho čepel v vreči. Ku dospeta na most, vržeta vrečo v vodo in tujec je utonil. Starejša brata sta se glasno zakrohotala, ker sta mislila, da sta mlajšega pokončala. Nato se napotita proti domu. Kake pol ure sedita doma v senci, kar zagledata mlajšega brata, ki je gnal celo čredo živine. »Lej ga spaka, koliko živine žene

Rusko-japonska vojna.

Čez Velikonoč ni došlo z bojišča nobene vesti o kaki bitki. Listi le poročajo o gibanju ruskih in japonskih vojnih čet. Toda ta poročila so večinoma izmišljena, ker obe vojski skrbno prikrivata svoje naklepe, ali pa izdajata krive vesti, da premotita ena drugo. Kajti mnogo je od tega odvisno, da se nasprotnik preseneči ter se mu zada občuten udarec.

Iz poročila, da so prve japonske čete prodrle do Jöngčona v bližini Vidža in izliva Jalu-reke in da so vojni poročevalci v Tokiu dobili dovoljenje iti na bojišče, sklepajo angleški viri, da stojimo tik pred velikimi vojnimi podjetji Japoncev. Angleži kar ne morejo pričakati uspešnejšega prodiranja Japoncev, ker so pričetkom vojne pisarili, da bodo z velikimi presenečenji Japonci Ruse pohrustali v par dneh. Mnenje angleških listov tudi to pot ni dokaz, da bo res tako. Doslej so Japonci z Rusi imeli praske samo v severni Koreji, v Mandžuriji pa ni niti enega japonskega vojaka. Prodiranje Japoncev bi se moralo torej pričeti iz severne Koreje preko spodnjega dela reke Jalu pri Vidžu preko Föngvangčonga v smeri na Liaojang Mukden ali od Mančšana proti Kirinu in Harbinu, ali proti Niuguta-Harbin ali proti Vladivostoku. Najverjetnejši je v sedanjem letnem času poskus od Vidžu proti Liaojangu in Mukdenu, torej proti središču ruske armade. Angleški listi menda ne pomislijo, da imajo tudi za ta načrt Japonci še premalo armade zbrane v severni Koreji. Angleški časnikarji hočejo napraviti Japonce še bolj nepremišljene, vrtoglave in površne, nego so res. Japonski oddelki se razprostirajo sedaj od Andžu do Jöngčona, severno mej Vidžu in Usanom pa tabore kosaški oddelki. Po sedanjem položaju sta sovražnika ločena par dni hoda.

Pruski polkovnik Graedeke se je izrazil o bojevanju tako-le: Čim dalje se bodo Japonci pomikali od doma, tem bolj bodo oddaljeni lastnemu domu, in čim bolj se bodo Rusi umikali, tem bližje bodo svojemu domu. Ta polkovnik je popolnoma prepričan, da Japonci niso dorastli veliki nalogi, ki so si jo nadeli — tako daleč in proti takemu nasprotniku. On je mnenja, da bo usoda za Japonce grozna, ker po vseh njih dosedanjih pripravah je soditi, da niso niti pripravljene na svoj prvi poraz.

Rusi potopili japonsko ladjo.

Petrograd, 4. aprila. Dopisnik ruske brzojavne agenture poroča iz Port Arturja: Združeno rusko brodogeje je 26. marca zapustilo

najn brat domov. Za Božjo voljo, kje jo je dobil, v vodo sva ga vrgla, sedaj pa žene celo tropo živine.« Tako sta začudena govorila. Čez nekaj minut bili so že vsi trije skupaj. Zdaj pa začne mlajši pripovedovati, kako se v vodi zastoj dobi vsake vrste živina. Starejša brata se temu jako čudita. Takoj skleneta tudi ona skočiti iz tistega mosta v vodo. Mlajši brat, ko je vedel, da mu verjameta, reče: »Čez tri dni ženem to živino na sejem čez tisti most ter vama lahko pokažem, koliko živine je spodaj pod vodo.« Odločeni dan se odpravijo vsi trije na pot. Ko prižene mlajši svojo živino na most, pokaže starejšima celo vrsto živine v vodi. Videla se je namreč v vodi živina mlajšega brata, ki je stala na mostu. Starejša bila sta tako neumna, da nista sprevidela sleparije. Starejši reče srednjemu: »Skoči ti naprej ter mi pokaži iz vode z roko, če je mnogo plena.« Takoj skoči srednji brat v vodo. Toda kmalo pomoli roko ven, da bi ga onadva na mostu potegnili iz vode, ker se je že začel potapljati. Starejši brat pa meneč, da ga vabi, štrbunkne se on za njim in oba sta utonila. Mlajši brat si na mostu vesel zavriska ter žene svojo živino domov. Postavi si lepo hišo in hlev in ostalo mu je še precej denarja. Živel je potem še dolgo in srečno ter se sedaj živi, če že ni umrl.

pristanišče ter odplulo proti otočju Miaotao. »Novik« je zapazil neki parnik, ki je vlekel za sabo neko kitajsko ladjo. Topničarica »Zinmatelny« je dvakrat ustrelila, nakar se je dotični parnik ustavil. Bil je japonski parnik »Haniemaru«, na katerem je bilo deset Japoncev, enajst Kitajcev in mnogo važnih papirjev. Moštvo so spravili Rusi na »Novik«, ladjo pa potopili. Ko so se »Novik« in topničarice zopet združile z ostalim brodogejem, vrnilo se je to v Port Artur. Preiskava zajete ladje je dokazala, da je ta vozila živila in streljivo za neko japonsko četo, ki se je pred kratkim izkrcala na otoku Hajando, katerega je Kina zajedno s Port Arturjem in Daljnijem odstopila Rusiji in kjer ima Rusija zalogo premoga.

Kitajska bo pomagala Japonci.

London. Iz Kine prihajajo zelo zanimiva poročila. »Daily Mail« poroča iz Šanghaja, da se bo Kina pridružila Japonci. Kina se je proglasila za nevtralnno le na nasvetovanje Japonske. Kitajsko ljudstvo je ne le za Japonsko, ampak tudi močno protirusko. Mlajši naraščaj kitajski proslavlja vedno Japonce ter zabavlja čez Ruse. Kitajci so pripravljene verjeti japonskim obljubam, ako le ostane Kitajska samostojna. Kitajci trdijo, da Japonski uspehi dokazujejo, da je združeno rumeno pleme belemu kos.

Niučvang.

Niučvang, 4. aprila. Amerikanski konzul Miller je naznanil tu bivajočim Amerikancem, da Združene države vsprejmejo od Rusije naznanjeno obsedno stanje nad Niučvangom. Amerikanska topničarica »Helena« odide v kratkem. Angleška topničarica »Espingle« pričakuje še novih naročil. Prebivalstvo je popolnoma mirno, le nekateri odnašajo svoje imetje na varne kraje. Poroča se, da bo, kakor hitro odpluje 11 tu stoječih ladij, pristanišče in reka zaprta prometu in preprežena s podkopi. Rusi se marljivo pripravljajo na brambo mesta. Poročevalce najbolj lažljivih angleških listov so Rusi izgnali iz Niučvanga. Kuropatkin je dne 3. t. m. nadzoroval tukajšno posadko, ki broji 10.000 mož in 60 topov.

Prodiranje Rusov proti jugu.

Petrograd, 2. aprila. Dve ruski diviziji in gorsko topništvo grede z južnega Usurska dalje proti jugu. Prva divizija gre ob reki Tumen, druga po vzhodnem obrežju Korejskem. Prva kolona se je ustavila ob gori Paktonsanu pri izviru reke Jalu in pojde dalje ob reki Jalu. Druga divizija je dosegla Pukčen, ki stoji ob glavni cesti k Vensanu, 150 klm. daleč od mesta, kjer se izkrcujejo Japonci. Predne straže so dosegle Hamheun, 83 klm. od Vensana. Južno od Hamheuna so se prikazale močne ogleadne straže japonske, ki krijejo divizijo v Vensanu. Neprijateljske čete so še 90 klm. oddaljene med seboj.

Dunaj, 3. aprila. Rusija namerava svoje brodogeje silno pomnožiti. Stroški bodo znašali 300 mil. rubljev.

Port Artur.

Moskva. »Moskovskija Vedomosti« navetjujejo, naj se Port Artur prekrsti v »Port Nikolaj«, ker angleško ime neugodno zveni.

Port Artur. Sem je došel ces. namestnik Aleksejev. Bil je slovesno sprejet. Ogledal si je čete in brodogeje. Prej se je slovesno vršil pogreb inženirja Sverova in 7 mornarjev, ki so bili ubiti pri zadnjem napadu na Port Artur.

Politični ogled.

Štajerska sodišča se pridno ponemčujejo. Razmere pri sodišču v Celju so od dne do dne žalostnejše. Ne mine skoro mesec, da ne bi prišel v Celje kak avakultant — kurzovec. Svečana in sušca sta prišla Celje dva taka moža, ki se hočeta slovenskemu uradovanju v par mesecih priučiti.